

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 60.612 van 28 juni 1996
in de zaak A. 66.243-X-6580.**

In zake : Julienne VAN BELLINGHEN,
wonende te HALLE,
Smisstraat 47

tegen :

1. de stad HALLE,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. VAN BEVER,
kantoor houdende te GRIMBERGEN,
Vinkenstraat 18.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Julienne VAN BELLINGHEN op 6 november 1995 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 4 september 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Halle waarbij aan Georges SEVERS en Maria DE MAESENEER de bouwvergunning wordt afgegeven voor het oprichten van "een loods bij een bestaand landbouwbedrijf" op een perceel gelegen aan de Permekestraat te Halle, bekend ten kadaster Sectie C, nr. 68 a;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de eerste verwerende partij;

Gezien het administratief dossier van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. BOVIN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 29 mei 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 juni 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat V. SIMEONS die, loco Advocaat A. DE LE COURT verschijnt voor verzoekster, van Advocaat J. VAN MEULDER die, loco Advocaat J. HOUTHUYS verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat M. VAN BEVER, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat Chr. LUYCK die, loco Advocaat Chr. DE VOS verschijnt voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur J. BOVIN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat met een verzoekschrift van 12 december 1995 Georges SEVERS en Maria DE MAESENEER hebben gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat het eigendom van de verzoekende partij paalt aan het bouwperceel;

Overwegende dat de verzoekende partij terecht opwerpt dat, aangezien het op 12 december 1995 namens Georges SEVERS en Maria DE MAESENEER ingediend verzoekschrift tot tussenkomst is ondertekend door een advocaat die op dat ogenblik door de Raad van de Orde van Advocaten was geschorst, bedoeld verzoekschrift niet ontvankelijk is, en het verzoek tot tussenkomst dienvolgens niet kan worden ingewilligd;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, in een eerste middel de schending wordt aangevoerd van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, onder meer doordat "een motivering die erin bestaat, na een verwijzing naar de geldende reglementering, het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar louter aan te halen (...) niet in aanmerking (kan) genomen worden als een geldige wettelijke motivering omdat daardoor enkel de in het artikel 45, § 4, van de Stedebouwwet opgelegde verplichting wordt nagekomen en niet de verplichtingen (opgelegd) krachtens de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen", en "de overwegingen van het College van Burgemeester en Schepenen ontbreken en (niet) kunnen (...) gevonden worden in de ter zake opgelegde voorwaarden m.b.t. de aanplantingen, de naleving van de rechten en de plichten

betreffende de verzwaring van de erfdienstbaarheid van doorgang en de afwatering";

Overwegende dat in haar nota de eerste verwerende partij stelt dat "alle redenen van de beslissing werden weergegeven in de beslissing zelf en de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen, (...) afdoende (werden) vermeld"; dat de tweede verwerende partij geen nota heeft ingediend;

Overwegende dat de bestreden bouwvergunning verwijst naar de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, de gemeentewet en het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen; dat zij vervolgens vaststelt dat voor het gebied waarin het perceel begrepen is, geen goedgekeurd plan van aanleg bestaat en dat het perceel evenmin gelegen is binnen het gebied van een behoorlijk vergunde verkaveling; dat voorts wordt verwezen naar "de algemene bouwverordeningen" en naar "de gemeentelijke bouwverordeningen"; dat tenslotte de bestreden bouwvergunning het beschikkend gedeelte vermeldt van het eensluidend advies dat de gemachtigde ambtenaar over de bouwaanvraag heeft uitgebracht; dat dit beschikkend gedeelte luidt als volgt:

"Het ingediend ontwerp, houdende het oprichten van een loods bij een bestaand landbouwbedrijf, ligt volgens het gewestplan Halle- Vilvoorde- Asse-KB. 7 maart 1977 in het agrarisch gebied en voldoet aan de planologische voorschriften van art. 11 van het KB. dd. 28 december 1972.

Het ontwerp situeert zich bij een bestaande bedrijfszetel, en is, door zijn inplanting, bestemming en vormgeving in harmonie met de omgeving en brengt de goede ruimtelijke ordening van het gebied niet in het gedrang; aldus gunstig;

PS. Het oprichten van deze loods kan naar de toekomst toe, in functie van een eventuele generatiewissel, geen aanleiding geven tot het oprichten

van een bijkomende bedrijfswoning.
(103.AB.14088/94)";

Overwegende dat artikel 45, § 1, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw bepaalt dat zolang voor het gebied waarin het goed begrepen is, geen goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat, de vergunning niet kan worden verleend dan op eensluidend advies van de door de Minister gemachtigde ambtenaar of ambtenaren van het bestuur van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, "de gemachtigde ambtenaar" genoemd; dat luidens § 4 van hetzelfde wetsartikel de vergunning het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar moet overnemen, de gemachtigde ambtenaar nagaat of zijn advies in acht genomen werd en, zo niet, de beslissing van het college van burgemeester en schepenen schorst;

Overwegende dat de bij de genoemde wetsbepaling aan het college van burgemeester en schepenen opgelegde verplichting het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar over te nemen in de beslissing waarbij het over de bouwaanvraag beslist, ertoe strekt het toezicht van de gemachtigde ambtenaar op de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen mogelijk te maken; dat de gemachtigde ambtenaar immers op zicht van de vergunning moet kunnen nagaan of deze overeenstemt met het gegeven advies en, zo niet, of er grond is de vergunning te schorsen; dat evenwel het feit dat op de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen door de gemachtigde ambtenaar controle wordt uitgeoefend, dit college er niet van ontslaat zich een eigen opvatting te vormen en te onderzoeken of een bouwaanvraag de behoorlijke aanleg van de plaats niet in het gedrang brengt en of aan de eisen gesteld ter waarborging van die goede aanleg -door het college beter gekend dan door

de gemachtigde ambtenaar- is tegemoet gekomen; dat het college van burgemeester en schepenen, doordat het over een eigen beslissingsbevoegdheid beschikt, ertoe gehouden is zijn eigen redengeving te doen kennen; dat, in het geval dat het college van oordeel is dat, wat hem betreft, de redenen vervat in het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar het verlenen van de vergunning verantwoorden, de motiveringsverplichting op zijn minst vereist dat het college van burgemeester en schepenen dit in zijn beslissing over de bouwaanvraag dan ook met zoveel woorden vermeldt; dat dit terzake niet het geval is; dat het middel een ernstig middel is dat de vernietiging van het bestreden besluit kan verantwoorden;

Overwegende dat, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde betreft, verzoekende partij in haar vordering tot schorsing voldoende concrete gegevens aanvoert die aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden bouwvergunning haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Georges SEVERS en Maria DE MAESENEER in het administratief kort geding wordt geweigerd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 4 september 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Halle, waarbij aan Georges SEVERS en Maria DE MAESENEER de bouwvergunning wordt afgegeven voor het oprichten van "een loods bij een bestaand landbouwbedrijf" op een perceel gelegen aan de Permekestraat te Halle, bekend ten kadaster Sectie C, nr. 68 a.

Artikel 3.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achtentwintig juni
1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samen-
gesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.